

PALAU DELS MARQUESOS DE LA FLORESTA. TÀRREGA.

Aquest palau romànic té una història força rocambolesca. Construït a finals del segle XIII va ser utilitzat de bon començament com a hospital. Passà per diferents mans i a finals del segle XVII estava molt malmès. Sembla que continuà en força mal estat, però arribar a la primavera del segle

PALAU DELS MARQUESOS DE LA FLORESTA. Tàrrega

XX dempeus. Ni l'ajuntament, ni ningú no van aconseguir que es declarés edifici protegit i el desembre de 1940 es van derruir les ruïnes que quedaven, encara que varen emmagatzemar les pedres al cementiri. L'any 1955 l'ajuntament cedí les pedres a la Mútua Patronal de Tàrrega, la qual va reconstruir, al mateix lloc on havia estat la façana del palau i bastí l'edifici interior, seu avui de la Mútua.

La façana és dividida en tres parts que corresponen a les antigues plantes de l'edifici. A la planta baixa hi ha el portal amb arc de mig punt amb grans dovelles resseguides per un guardapols. Al primer pis hi ha tres finestrals de tres forats separats per columnetes amb capitells decorats amb motius geomètrics. Per damunt dels arcs destaca una motllura. Dalt de tot una cornisa sostinguda per mènsules amb caps esculpits té a sobre una porxada afegida durant la restauració.

Recopilació: Lluís Fernández López.
Fotos Vicenç Mateu Nouviles

Bibliografia

Catalunya Romànica, vol XXIV, L'Urgell.
Catalunya poble a poble. Barcelona, 2006.

AARS

AMICS DE L'ART ROMÀNIC DE SABADELL

Núm. 99

24 d'octubre de 2010

L'URGELL

CASTELL DE VERDÚ

L'indret conquerit als musulmans el 1056 passà per diverses propietats, fins que el 1227 fou comprat pel Monestir de Poblet. Aquesta possessió durà fins la desamortització del segle passat. Actualment és propietat de l'Ajuntament de Verdú.

TORRE DEL CASTELL DE VERDÚ.

El nucli original del castell és una torre de planta cilíndrica d'uns 25 metres d'alçària, edificada al final del segle XII, amb carreus ben treballats. El palau s'anà bastint al voltant d'aquesta torre, amb un pla poligonal, Poblet hi establí la residència abacial en les seves visites. La porta d'accés al conjunt, defensada per un matabà, és del segle XVI i hi ha un escut de l'abat Porta, que dona a un pati d'armes. El palau té tres plantes: el soterrani, on hi havia el celler i els molins d'oli; la planta del damunt, amb arcs apuntats i espitlleres, que era ocupat per magatzems i activitats agrícoles i la planta superior on hi ha

una gran sala del segle XIII, anomenada sala de l'abat Copons, amb finestres gòtiques i vestigis del sostre pintat. També hi ha unes estances adossades, la capella i una galeria del segle XV.

Text de Feliu Carreras (Full Amics del Romànic del 19.1.1997

CASTELL DE VERDÚ. Interior

SANTA MARIA DE VERDÚ

L'edificació d'aquesta església és en el segle XIII (1230-1250) amb una sola nau. Però en els segles XIV i XV fou reedificada i ampliada a tres naus, ja en l'estil gòtic. De la primitiva obra romànica ens queda la portada, imitació rural de les portades de Lleida i d'Agramunt. Les arquivoltes són decorades amb temes geomètrics, en els quals es nota la influència artística islàmica. La rosassa que sobremunta el portal és plenament gòtica.

SANTA MARIA DE VERDÚ. Façana sud. El portal romànic queda amagat a l'esquerra de l'església.

A l'interior de l'església podem remarcar: una imatge policromada de Santa Maria (segle XV); un Sant Crist (principis del segle XIV); el retaule de la Puríssima, obra de l'artista barroc Agustí Pujol de l'any 1626, amb la Verge damunt l'arbre genealògic de la dinastia de David; i un grup escultòric del Sant Enterrament, gòtic, molt reformat.

Text de Feliu Carreras (Full Amics del Romànic del 19.1.1997

VILA DE TÀRREGA

Aquesta ciutat, capital de la comarca d'Urgell és bastí a redós del castell. Existia ja en època de la dominació musulmana. Jaume I li va atorgar el 1242 els famosos estatuts i costums amb els quals es fomentava l'activitat comercial i de fires, entre d'altres. Té a l'actualitat uns 16.500 habitants i es troba molt ben comunicada en el corredor de pas del nord de nostre país cap a la ciutat de Lleida, antic camí ral de Barcelona.

Dels seus edificis destaca l'església parroquial de Santa Maria de l'Alba, iniciada a finals del segle XVII, d'estil neoclàssic, on s'hi veneren dues suposades espines de la corona de Crist; Una creu gòtica (segle XV) davant l'església. És una reproducció de l'original que és al Palau dels Marquesos de la Floresta, del qual parlarem després; la part porxada de la plaça on hi ha l'església de Sant Antoni i d'on parteix el carrer major, el més típic de la ciutat, amb amples porxades i cases i portals de pedra picada, l'Hospital amb origen al segle XV i la Paeria o casa de la ciutat del 1674, envoltada d'es-

CASA SOBIES. Tàrraga.

plèndids edificis; la Casa Sobies, construïda en un moment del romànic al gòtic; l'antic convent del Carme, fundat el 1364 que conserva un claustre del segle XVII i alguns edificis modernistes com el de l'Aliança i el de Cal Maimó, de Domènech i Montaner.